

principper. Det er muligt, at det ikke er hensigten med teksten, men sådan kan det forstås af den måde, der står i teksten, nemlig »kriterier for prioriteringen kan kombineres«, og der må jo ligge i det, at man også kan lade være med at kombinere dem. Det vil sige, at en kommune kan vælge at bruge først til mølle-princippet.

Det finder vi altså uhensigtsmæssigt i SF og håber, at man kan rette op på det på en eller anden måde, hvad enten det så skal være i form af boligministerens bekendtgørelse, eller om det er noget, vi skal snakke sammen om i udvalget. Jeg synes egentlig, vi skulle gøre det sidste, så vi har lidt klarhed over, hvad det er, vi nu lægger ud på det her område.

Så er det sådan, at vi i SF foretrækker, at man bruger byfornyelsesmidler på offentlig byfornyelse, eventuelt også med andelsboligforeninger inde her, men nu har vi jo så en del penge, som vi bruger på den private byfornyelse, og det er klart, at de skal fordeles på en fornuftig måde.

Så vi vil gå positivt ind i det her arbejde.

Aase D. Madsen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Egil Møller, ikke kan være til stede, vil jeg på hans vegne fremføre partiets synspunkter vedrørende dette lovforslag.

Lovforslag nr. L 73 er et lovforslag om ændring af lov om byfornyelse, en lov, Dansk Folkeparti er meget modstander af. Vi er modstandere af loven, fordi den medfører et meget stort bureaukrati og en meget stor og dyr administration. Loven burde efter Dansk Folkepartis mening afskaffes.

Det forslag om ændring af loven, som vi i dag behandler, er dog lidt bedre end den eksisterende lov, idet man vil ændre den kaotiske fordelingsregel efter princippet først til mølle, et princip, som viste sig komplet ubrugeligt, og derfor bør det selvfølgelig ændres. Det kaos, der opstod landet over, var aldeles uværdigt, og mange borgere her i landet må føle sig gjort til grin.

Jeg behøver ikke også nævne det, de andre ordførere nævnte, de problemer, det har givet med computere, der bryder ned, osv.

Vi i Dansk Folkeparti er ikke sikre på, at ministerens forslag er det rigtige, men selvfølgelig bør man bruge de objektive kriterier som fordelingsnøgle. Men det bliver meget små beløb, der er til rådighed til de enkelte kommuner. Derfor er det efter vores mening det rigtige

tidspunkt at overveje helt at afskaffe ordningen, så hvis ministeren skulle komme frem med sådan et forslag, bliver det støttet af Dansk Folkeparti.

I øvrigt har jeg hæftet mig ved lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at byfornyelsesmidlerne blandt andet skal sikre arkitektoniske kvaliteter og forbedringer af det fysiske rum i kommunerne. Det lyder jo herligt, men når man ser, at bygningerne er gjort i stand, er pænt restaureret, kan man så opleve, at kommunerne kan ødelægge det fysiske miljø, som gerne skulle sikres gennem lovens midler. Man kan se kommunerne smække grimme plakatsøjler, belyste reklameskilte og reklamebusstoppesteder med mere eller mindre afklædte fotomodeller op foran de smukt istandgjorte ejendomme.

Disse visuelle miljøforurenere kommer ene og alene op, fordi kommunerne falder for de smarte reklamefirmaers tilbud om at finansiere herlighederne. F.eks. har vi i Gentofte Kommune oplevet, at kommunalbestyrelsen har givet et udenlandsk reklamefirma en kontraktlig 15-årig hånds- og halsret til i realiteten at bestemme over, hvordan det visuelle miljø skal se ud i årene fremover med hensyn til at sætte reklamestandere op. En 15-års-kontrakt har man fået.

I øvrigt vil jeg opfordre de ærede medlemmer til at lukke øjnene godt op, når nu vi skal ud i det pulveriserende liv og se på bymiljøerne. Prøv at lægge mærke til den glidebane af amerikaniserede gigantreklamer, der mere og mere forurenere vores bymiljø.

Dansk Folkeparti har for et stykke tid siden fået et negativt svar fra vores miljøminister, da vi prøvede at få ham til at gribe ind i forbindelse med reklameforurening. Svaret var: Det er ikke mit bord, men kommunernes.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil hertil sige, at vi er dog trods alt nået så langt i boligpolitikken i dag, at det ikke længere er mangel på regulære boliger, som driver os frem. Hvad angår boligstandarden, er vi også nået et langt stykke.

Men der er stadig noget, som kan gøres. Der findes stadig boliger med utidssvarende opvarmning, boliger uden eget toilet og bad både i større og mindre byer, og i landområderne findes bygninger, der trænger til en kærlig hånd. Derfor mener Centrum-Demokraterne, at